

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Helyben házhoz hordva
 és vidékre postán küldve:
 Egész évre 4 —
 Félévre 2 —
 Negyedévre 1 —
 Egyes szám ára . . . 10

HIRDETÉSI DÍJAK:
 3 hasábos petitorok egy-
 szeri hirdetésnél soronként
 6 kr. többszöri hirdetés-
 nél 5 kr. Bélyegdíj 30 kr.
 Nyilatér petitora 10 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Kanizsa utca hávó a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

✂ Keziratok vissza nem adtnak. ✂

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és **VACHOTT KÁROLY**

Kiadó és laptulajdonos: **Farkas János.**

KIADÓHIVATAL:

Főntéza hávó az előfizetők és a lap szét küldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Felhívás előfizetésre.

Az Alsó-Lendvai Híradó rövid felévi pályafutásából is megítélheti az igen tisztelt olvasó-közönség, hogy az Alsó-Lendva város és vidékének érdekelt iparkodik teljes erejéből előmozdítani, s mint ilyen feltétlenül szükséges házagot pótló organum s azt hiszik, hogy az elmúlt fél év alatt kitűzött nemese feladatát megközelítette.

Miért is július hó 1-én napjával új előfizetést nyitunk lapunkra, s felkérjük az igen tisztelt olvasó-közönséget az Alsó-Lendvai Híradó minél nagyobb partolására és terjesztésére.

Előzetési feltételek:

Egész évre 4 frt.
 Félévre 2 frt.
 Negyedévre 1 frt.

A vidéki előfizetéseket az Alsó-Lendvai Híradó kiadóhivatalához küldendő.

Hol keressük a valódi boldogságot?

Az embernek egész földi élete csak küzdés, fáradozás, egész földi zarándoklása alatt nincs egy pillanata, melyben összes érdekeit annyira kielegette látja, hogy a nap fardalánai után fejtét nyugalmra hajvaja, vagy újabb, talu hevesebb, küzdésre ne érdeke, hogy az által magának egy s seb, egy boldogabb jövőt biztosítsan.

A gyermek örül játékszereinek, de örömi vajmi rövid ideig tartókat! folyton újabb és újabb után vágyódik, míg végre ifju lesz és igencse is egészen megvaltoznak. A családnya örömet leli

családjában, de öröme nem állandó, mert mily sokszor csalatkozik számításában! hányszor dönti bomba egyetlen egy percz reményeinek összes felgyarait! A hadvezér örül, ha hódítás vagyunk eléget tehet, de minden győzelem csak újabb reményekre jogositja fel, hogy annyira, hogy sikerülne bar neki az a mi a világhódító Nagy Sándornak bizonyára ugyanazzal szokorokodé a fölött, hogy aines egyeb hátra mit meghódíthasson. Ugyan ez all a dugzagd és kinegyező em beről is, mert minél többje van valakinek, annal nagyobb szoktak lenni igényei is, melyek ha egyszer mind teliesedének is, nem ó lenne-e a legszerencséslebb azon percében, midőn kéntelen bucsut nyinn minadattól, mért egész életén át küzdött, s melyek végre őt fényes körökbe helyezték, csakönyön dicsőnyimény vettek körül, most azonban mintegy débből tűnnek el szemét el, s helyökbe lép a rideg valóság, egy keskeny penészes sírbolt alakjában, hogy romlóndó tészt befogadja és hínévére a feledéknyég fátó lat borítsa? hisz ez sorsa a földön mindenké! Például szolgálhatnak az ökor roppant városai, virágzó népei, mindezek egykor bamulatra ragadtak az egész világot, — most pedig csak a történelem halvány világa dereng fölöttük és óvja meg őket attól, hogy egészen feledéknyésbe ne menjének. Még inkább áll pedig ez az egyesekre nézve.

Mily keseri csalóadása kell tehát ébredni mindazoknak, kik boldogságotk ez uton akarják elérni! Ha pedig ez így van még azonk is, kiknek a szerencse kedve, vagy mit szólnak ama szerencséslenekről, kiket a sors uldöz, s a kik alképsek napj szükségleteiket földözni? Mino vigaszt nyúl ezeknek a földi élet, ha sors uldözte kelők a vallás életé horgonyába nem fogódhatók? bizonyára semmit! sőt a helyett a kettség, becsés gyilkos tört adna kezükbe, hogy azal vastessenek véget nyomorúságuknak. Fajdalom! épen napjainkban oly gyakoriak erre a példák, mert

sem a farkások, de meggyözökék, hogy az erdő irnyas surubjében más veszelylet is találkozhatik. Épp oly mélyg s épp oly fényes delutan volt, mint a mult napj, az atelleni erők fái ép egy ragyogtak a napsugarban s ép úgy hajlongtak a szelben. A nyitott ablakon keresztül minden hang tisztán behallatszott, olykor léptek olykor beszéd s ritkában egy-egy koesi zörgése. A szobában csönd honolt, csupán a papir süsögása hallatszott Margit újjai alatt. A téres szobát Margit atyjával osztá meg, ki egy koros székbén légték fekvő hely zetben pihent.

Margit háttal ült az ablaknak s előtte egy borbékotót írtatásra fektűd, melynek tartalmát szorgalmasan szűtata át.

Mohr asszonyg egy irományt kerestett leányval, mely mint állita, ama régi levél tartáczában rejlik, melyet anyjától, Damianovics Eleonóra bándérol örökölt.

A bándérol irományon Dionysius pater, ama híres templomi szónok címe volt jegezzve, s mely valamennyi ifju Damianovicsot keresztelű, s mely címzet tájékozasul Dr. Komersnek akára atadni, mint vezérónál, közeli Draskóczy utára. Nem volt biztos benne, vajlon megismer-e az iratot s így inkább leánya édesbő szemeire bízá e munkát.

Margit nem volt megelégedve a megfizással, nem tartalt benne logica okot, mi előnyűvel lehetne egy megholt pater címe a draskóczy ügyben, s közönyös újjakkal s fél jegyzemmel forgatá a régi csomagokat, s többet gondolt a tegnapi erdei sétára, s ottani kalandjára, mint az előtte fekvő papirosokra.

sokan, igen sokan engedik magokat a hitetlen kor-szellem atkos bekőiba veretni, a kik aztan nem hallgatva a leikisimeret utó szótára és a józan ész sugallatára, állatmodra csak érzéki vagykának és a palya testi kényelmeknek hódolnak, a nemesebb résát, a lelket pedig egészen elhanyagoljók; esoda-e aztan? hogy midőn az isten csapás-látogatja meg őket, ók annak terhe alatt öp-szer-sokadva szentségöröz kezeiket életök kioltására emelik azt híven, hogy az által nyomorúságuknak vetnek véget, holott a mulandót örökéttartóval váltják fel.

Azért a kibén a jókaratnak, az igaz, jó-s szép utáni vagykának csak egy szikrája is meg van, az azonban belátja, hogy nem ez uton kell az embernek végéleje fele haladnia, az belátja, hogy az ember jólétének s boldogságának alapja és forrása nem a földiökben keresendő. Az ily ember elméldéki a fölött, hogy miért van a földön? hogyan került ide? talán mit az anyrűk, mely a nap lenyugtaval ismét elvész? Az nem lehet! hisz látja tapasztalja, hogy minden a természetben létezőnek meg van rendeltése, melynél fogva ezek egymast kölcsönösen támogatták, ha máséket nem legalább úgy, hogy egynek sírja a másiknak bölcsőjét képezi és mindezek az ember rendelkezésé alá állnak. Látja a bamulatra méltó rendet és összhangtot, mely nyíltan enged következtetni egy független mindenható és legbősebb alkotóra, kinek létökét köszönik.

A ki tehát mindezekről gondoskodik, ki a mozik hitomatul ruhazza és az erő marakratat találja, ki a világetesteknek egymashoz való viszonyát meghatározza és azok endzeres mozgására a palyát kijelölte: az bizonyára nem feledkezett meg a teremtés remekéről — az ó képmáshol — az emberből sem, hanem annak számára is túzott ki egy magasztos és boldogító végélezt, melytől meggyrészöl az ó végtelen bölcséséget és jóságot hirdeti, másrészöl az ember méltóságának és ősszes igényeinek is a lehető legjobban meg-

A tárczban évek során at sok papiros gyűlt össze. Voltak jegyzék, címek levél, számlan ismeretlen kézirat, több nagybatyjától, Alexiustól, könnyen felsmerhető nagy kerek betűs leány felészirnyu papirosról, a többi sargult levél közt. Egy csomag a többőtől elkulintone, mintegy megtisztelő helyen és gondosan összekötve selyem szalagall jól felirattal volt eltatva: "Gyámom, Damianovics Jósika gróf levele."

E csomagot is felírtette Margit a többi után, de figyelmét inkább magára voná egy magános levél, mely előlejele hevert az írtások annyira megakult évek alatt, hogy alig látszik helyenként barnasága; s a sargy papiros a hajtásonként egészen szmaltollott. Margit mégis megismeré utáj kézirattat, a Hercules fűrdőből volt keletve, s Margit kiváncsián bontogatta ki a fozslak papirosot. Ó ugyan nem tudott a dolog felől semmit, de ez volt ama levél, mely előzött husz évelő nagyanyja kezeibe jutván, óka ön anyja kitutasításnak s férjhez menetének. E régi levél oly elhasznalva s kopottnak látszék, oly sürű szárdak sorokkal vala írva, oly ranczos volt az idől, s helyenként állt felkavoskodó, mintha viláig minden bajján keresztet emelt volna, mintha helyett, hogy évek óta itt fekszik nyugodtan. elfeledve.

"Szeretett Ascclindam! így valának kezdve a sorok — Szerelmes levél! Így valóságos szerelmes levél! Margit ép oly érdeklék csodálta e sorokat, mint a megtört szívű nő felett álmeikdök s minél tovább olvása a levelet, bamulata annal inkább nőtt. Annyi gyöngéséget volt itt e

TÁRCSA.

Éz a kis rózsaszál . . .

*Éz a kis rózsaszál, mit akkor küldöttél,
 Mikor még engemet igazán szeretted!
 Itt hervad koblenem.
 Ha ró tekintek, hisz arcom jelderűl,
 Szivezem az öröm rózsás felője ül;
 Oly igen szeretem!*

*Éz a kis rózsaszál, ha beszélni tudna,
 Szenevedéséről, be sóbat mondhatna;
 Hisz ő a tanúja;
 Elhervaszták őt is néked szant esokjainm,
 Csokod után vágva, epedő ajkaim;
 S könnyim zápora.*

*Éz a kis rózsaszál, minden boldogságom!
 Mota engemet, gytelen virágom,
 Búcsútan elhagytál.
 Velem van színtelen, s búsos szívetem
 Mely csak érte dobog; majd együtt hervad el,
 S véle a sirda szál.*

Török Iren.

•A Hercules vize• czimű regényből.

Angolból fordította: Vachott Károly.

(Folytatás.)

A szerelmes levél.

Masnap Margit nem ment az erdőre sétálni, Igaz, hogy tegnap nem falták fel sem a nedvők

fel, melyet az ő isteni művének a vallásnak segítségével csakugyan felismerhet minden ember.

A mint látjuk, kinek szíve csupán csak a földiekhez húz sokidő is számadóbb semhogya boldognak lenne mondható, hanem igen is az bölgy, kinek szívet a vallás szent tüz tölti be, mert csak ez azon egyedül is igaz ut, mely az embert magasztos végzettséghez vezeti; ez azon egyedül biztos kőkötelet életünk ide stova hányatott, — majd a féktelen indulatok és szenvedélyek viharos tengerén küzdők — csónakjának, mely nélkül csak az elmerülés töntrőre árvenyre váróznék rá.

Itt azonban biztonságba helyezve kipihenhetjük fáradságát, hogy aztán uult erővel haladhasson végzettség felé. Igaz a vallás azon egyedül melytől, hol a sors által előzött szerencsétlen ember az igazságatlanságok által felakasztott lelkiismeret nyugalmat talál. Ez azon vizsgálató anyag, mely az embert semmiféle bajában sem hagyja elszegüdni. A vallás azon nyitott könyv, melyből az ember kiolvashatja, hogy ő a teremtett lények királya, mert csak teste közös a porral, míg nemesebb része — lelke, élni fog a siron túl is. Ez tanítja meg, őt miként kell indulatát és szenvedélyt uralmának, szóval a vallás az embert már a földön is boldogítja, mert ez szerzi meg a szív békességét és nyugodalmát, mely pedig a boldogságnak első, vagy ellentét, vagy bármint mondhatjuk, maga a boldogság. Szeretnünk legelőször az Ertővsönek eme szavai is: "Kinek a sors mindent adott, miután a tomeg végődött, szintyú mind az, ki homlokla igazsággal keresi mindennapi kenyérét, a szerensézt esak saját kőbőiben találhatja. A székla, melyet a nap sugárjai megáryozottak, azért nem termékenyebb." Jól tudja azt minden ember illetőleg tudhatna — önmagáról, hogy lelki nyugalmat a földiekhez mily kevéssé találhat, mert a világ néhány peraz alatt képes kimeríteni az egész világot és akkor nem egyeb, mint egy kőszékbe ooztat, melyet egyedül csak az istenség eszméje, tehát kozvetve a vallás képes betölteni. A mindennapi élet azt eléggé bizonyítja; míg az emberiség nagyresze dacára minden földi javának melyekben tan boldogságot vélte felidálatni, — szerencsétlen, addig sok szegény ember találhatunk, ki nyomorult kunyhójában, kised családja körében, egész jól érzi magát, az t. i. kőszékbe a hit világa él.

NYUGODT az így ember annyival is inkább, mert igényei igen szerények. Ő nem kéri egyebet Istentől, mint egészséget, hogy két tenyerével keresse meg azt, a mi napi szükségleteinek feldőszeréséhez szükséges. Nyugodtan álusza át éj-

fakó tintával írva, anyai szerető szüve festve a tavollalt keserűség, s a viszontlátás reményének boldogsága, valamint a hál szerelmen biztosítása, oly énklen festve, hogy Margit képe csöndesen ölebe hanyatlának midon ezt kérde magában, hová tnt mind e szerelen s egyönögdés?

Ha ez így volt az előtt, miként változhatott hús-é folyama alatt így hűdgéség? Annrya kiáludta-e, hogy egy órára sem maradt belőle? Ama fel tárceltemen közönyösségbe eszett volna-e, melyet Margit napoként szemlélt? Széttalmodt volna mint e darab rongyos papir, melyet az mént ujjai között tartott? Annrya elparagott volna, hogy csak alig maradt egy kis paránya meg? Igaz, hogy Margit soha nem hallott atyjától egy durva, egy heves szót sem, de a tyjait, vagy szerető szavakat sem igen váltottak szülei. Mi haszna volt tehát a nagy szerelmen, ha nem hozott más gyümölest! Ah, de majd fog hasznosabb gyümölest is teremni, okoskodó Margit magában, mert hisz ebből tapasztalatokat fog gyűjtetni, s a később majd elválhat, hogy nem gyújtotte hába.

Megáll gondolkodék, fel emé a levelt egy leszakadt darabját. Kis darab papir rongy vala az, hitványabb sem hogy leestén azt okozzon; de a tinta jobban megmaradt rajta mint a levelt bőlti részen s így szó, mely nagyobb betűkkel volt írva mint szomszédai, megkapta tekintetét.

E szó énk énkédséget keltett benne s rögtön megőre a szóba esőndfét.

"Papa, mi az a gaura draculi?"

"Gaura draculi?" ismétlt Adalbert esöndesen, jól hallák-e nevet?

"Igen írva ide van, a maga Margit felkelve s a papirt atyja szeméi elé tarta.

Adalbert elévte a levelt, s csöndesen el-olvassa. Olvasás közben arcá elborult, azután ké-

sző mosoly volt az ajkán, majd énké énké ödös, végre egy sohált kíséretben letévt.

"Ez almatimok egy képe, mely soha sem fog megvalósulni. Ifjú voltam, boldos, s elléggé

szakált, mert tudja, hogy abban még senki sem eszalokozott, kibén ő bizodalmat helyezi, mind pedig a jötköny nap nyajas sugarát őt munkára hívják nyugdehlyből; örömmel váltja fel azt a természettel, az Istenség emez ékes templomával, melyben minden csak az ő gyönyörködtetésére szolgál, mert az ő romlatlan szíve tölt évezetelt tal a pastrita egyszerű hálóadó csicseregésében mint a világ leghiresebb zöndésének ingerlő hangversenyében.

Jó kedvvel végzi munkáját, melyből hazaérvé nyajas kiseddel veszik őt körül és ostromlójak egyúgy kérdéskelők, a melyekre a gondos atya oly szívesen felel, és mikor csak szeret tehát a szülők gyermekeinek szívébe ültetni az isten és felelőseiről való szerettek magait, ha aztan faradságának eredményét látja kimondhatatlan örömet ér az tyjai szíve, mert tudja hogy ez által nem veszendő kin, csak szeret nekik örökségül, hanem olyakat, melyek birtokában batran daczolhatnak azok az élet legnagyobb veszélyeivel.

Is az így ember nyugodtan várja meg a halált is, mert a szent vallás, mely őt egész életét az vézeletre, most sem hagyja el, hanem mintegy vizsgálató anyag virraszt heteg atyja mellett és ellátja őt meg a szükséges utávalokkal is és enytilt végzedelmét az által, hogy feltárja előtte a szülők boldogság fényét a föld szívében, de semnek bosséssá jutalmat leand, és így a halált nem félti vesztését, hanem mint nyereséget tartani el előtt.

Az így ember tehát a társadalomnak igazi becselése és munkás tagja, mert csak ez kész szávedő lelebarátján segíteni, nemes cölökra aldozni, szóval hofitársainak ezaltal hazájának lelletti tehetségé szerint clomozditani, sőt azért ha kell mindem perében vért is ontani, mert tudja, hogy nemes tetek a halhatatlanság bálványait fognak megkoszoroztatni. Ellenben a vállalatlan ember a társadalomnak a hazának való felelője, a helyett hogy használna inkább azt, mint mindemben csak önérdéket keresi s minden tetreinek rujojalit csak a diesvagy vagy egyéb földi kiünetés reménye szolgál. Hányvan vannak különösen napjainkban, kik oly tele torokkál kurtolják a haza szeretett, lobogtatják az zászlabájak és egyenlőssé zászlókat is a felvilágosultság leple alatt szorjak mérges nyilaikat a vallás ellen, h holott épen ezt kellene pártolnoki, ennek szent ügyét clomozditani, ha a haza szeretelnek csak egy halvány szikrája pilogna is szívoikben; jól mondja Ertővs, Kazimrya felett tartott emlé beszédben: "Hisz a magyarnal a nemzetiség eszméje százal-

onhitt, hogy azt képzélmén, miszerint e helyen a történelme névze értékes felidészeket tethek."

"Es hason talad meg a helyet, melyről a level szó?"

"Oh igen több heti keresés után, de csak egyszer láttam; mert masnap el kelle utaznom," vége be komor hanglattal. "Vad hely az, nagyon vad hely. Igazan nem tudom, szépek nevezze-m-e vagy borzasztónak."

"Az mondjak, hogy óriási melegség, olvassa Margit a levelből, s egy borzasztón asztó ureg, a hegység legvadabb részében. Feneketlen, mint a paraszotk is állitjak, s minden róla nyert erítéses zerint feneketlen mélység."

"Igen ropant mely," monda Adalbert, ki kelében egy kért kihalt émkéket így kezélt felidézni. "emlékszem, hogy egész marék követ dobtam belé s masodpercéről masodpercére folyvaszt hallam esni, a nélkül, hogy fenekét ért volna."

"S a történelmi felidészek? kérde Margit.

"A történelmi felidészeket utani kutatásom, mint ma említem, rögtön elutasasom követezésben megszakaltak. Lehetőség, hogy emmire sem akadtam volna, de kisedt fel halál kedvesed, s talan a környéken szarmaly hagyományos mesk're is kellett tal figyelmem, de kulönbem," folytata Adalbert az elbeszélés által tuzbe vye, "több okom van hinni, hogy a hely a régi római hódítasok idejében már ismeretes volt. Így szép ha gyomány van itt elterjedje a nep közt, mely szerint a dákok egy törzse küzvetven a hegységbe, inkább levette magát egyjélt egyjélt a mélységbe, semhogy a római sasnak meghódította. E rege volt az első, mi meggradaa figyelmemet.

Kutatásom alatt, íjemet Elképezmén, hogy mily szépen lenne, ha képes volnék, nevezet megörökíteni egy oly munka által, mi e hegység sugalt."

"Egy könyvet papa e hely felől? A Hercules vizeről, nem emlékszem papa, hogy irtal volna."

"Csak szándékoztam írni," igaztja ki Adalbert, s bizonyos körülmények közt talan sike-

kon azt egy volt a vallással, egy a szabadsággal válthatlan összekötve mindemmel, mi a multban diéssé, a jövőben kívánatos vala. — Valamint tehát az egyeséské: úgy a haza jöfete és boldogsága is hofitárnak vallásosságától függ; ezt kellek tehát mindem embernek ki hazájának és saját lelékét üdvét szíven hordja — apóli és maokbana is felészteni, akkor a kulönbem oly viztasztóságjeljes földi élet is felidéne a testvéries szeretet jellegét, és az emberiség egyesített erővel iparkodnék közös jöfétét felvirágoztatni, és bizonyára nem is eredmény nélkül hangzanának fel a Mindeható essilang trónuság az emberiség anyai szíveinek ajkáról az Ur imádságának: "Ame lélek emel szavai."

Legyen meg a te akaratod, miképen nyomban: úgy itt a földön is."

Édri.

Sümege, július 11. 1889.*)

Baró Hornig Karoly m. püspök úr ömeltóságán június 27-én tartotta az alkalmas küszérelt Sümegét a fogatással. Valamint ez esetben, úgy most is szigorú incogitoban akart maradni. Az anygal széldésége de mellette erőlyes fopasztor leereszkedé, kegyes banmódjára által mindenköt első pillanatra teljesen megnyer. Sümege nagy reményeket füzött működéséhez kinevezése óta, melyre őt lelőly életének érdemkébe gazdag multja eléggé feljogosítja. A remények már is kezdenek megtestesülni. Elénk figyelemmel kíséri a város életében felmerülő mozzanatok, s felvirágoztatására ma is nem egy ígérget tett.

Udolyti úr tartózkodása alkalmasul küszéreltben voltak; az m. Palótyi Ferencz kanonok egyházmegyéi lotányidőlyerőlyerőly. Melt. Laky Kristóf kir. kamaras úr, fot. Czobor Béla úr az országos régisegár segítő-örés fot. Rédey Gyula titkar úr.

Sint halljuk, a kegyes fopasztor Sümege vidékének nevezettségéről egy munkat szándékozik kiadatni; fot. Czobor Béla úr, egy a plankoniatemplomban, mint a ferenczrendűek templomban, több pusztalának indult, sőt használhatlan ruhánem talalt, melyeket mint nevezetes regészeket tanulmányozás végett a rezidenziába szállított.

Egyezemre alkalommal részletesen megvizsgálta a plébánia templomot, melynek szemléletével a beret életelni. Ramuta terész ivéit és gyönyörű freskőit. Jelentést tett a tudományok és művésze-

* Mult számbunkból tér szöke miatt kimaradt. A Szerkesztők.

rit volt na is, mivel e hely oly hatással volt ream, minöt még soha nem éreztem mashol. Azt képzélem mindig, hogy e vidék megcsuga nekem titkait ha kerdeznék fogom. De a munka rövid idő alatt megszakadt, s a régi kézirat elhagyatva hever hús év óta. Iflyoramen meg sem néztem azóta, töredék volt csupán . . .

Adalbert ismét sóhanta s elhallgatott, befejezetnek tekintven az ügyet, de Margit nem hagyta abba . . .

"Papa," monda egy perc mulva, "miért maradt az töredék?"

"Atyja ismét esöndesen felnyitja szemét" s felidéztes: "mondá fájdalmas mosolylyal, s kutatásom; hogy lehetne e munkát a nélkül befejezni? Vagy hogy folytathatnam én a kutatásokat? nines-e gaura draculi harom óra jársányra ide. El bírnék én oda menni?"

"Ha a furdó gyogyimódot bevedig is, azt hiszem el bírsz oda menni, s addig is . . ."

"Nos?"

"Addig én megyek oda."

Adalbert leányára tekintve bihetetlenül mosolygott.

"Mi néhezég lenne ebben?" kérde Margit kétékedo tekintettel.

"Szamtanal néhezég."

"Ne általánosságban beszéljé papa, részletezed az akadályokat."

"Jól van, kezdjük hát részletzen a kedvedért. Először is hogy fogod megtalálni az odat vezető utat?"

"Egy port fogadok vezetöul."

"Eppen ezt a feleletet vártam. Csak hogy nem kapsz paraszot vezetőul."

"Miért nem?"

"Mivel tudnod kell, hogy a román paraszt megtestesülése s a székely rángasza, s hogy a gaura draculi körül valószínű athatatlan bábona fátoly lebeg. Már a nem emiltés ékk arka, hogy az ember észrevégye, mely remületek gerjeszt e helye neve, mely szó szerint fordítva, annyit tesz,

tek irant fogékony fopozatornak, ki azonnal el-
rendelte a ritkita szépségi templom restaurálásait.

A templom külsőjén serényen folyik a munka melyek befizetése után belsőséire a freskók tisztogatására és a disztinguált kiállítására kerül a sor. Nagy vallalat, mely előre láthatólag sok időt fog igénybe venni.

Most csak ennyit a kezdetről. Adjon a gondviselés kitartás, jó egészséget és hosszú életet kegyelmes fopozatorunknak, hogy alkotásai gyümölcsének maga is örülhesen.

Hir szerint Bár Hornig Károly püspök úr ömeltösa f. h. 14. vagy 15-én hosszabb tartózkodásra Sümegre érkezik. Többször hallottuk, hogy ő eminenztiab a herceg pimas is meglátogatja, őt régényes birtokan. Most midőn a B. H. 7-iki számban is olvastuk hogy meghivta, talán hihetünk.

Duxi.

Kérelem a t. cz. közönséghez!

A vasut megnyílása által Alsó-Lendva a legvasut jelentőségesebb városai közé sorakozik. Minden meg van benne, mi egy város felvirágzásához megkívántatik, a járársbírószág, szolgabírószág székhelye, van takarékpénztára, s virágzó kereskedelme, van hírlapja, mely őt a többi városokkal összeköti, hogy ne lenne szüksége ily közreműködők közt egy nyomdára is. Az alsó-lendvai köznymvondók, mely már két év óta jó — rossz viszonyok közt rendületlenül fenntartta magát, gyors-sajtóval a jelen kor igényeinek megfelelőleg felszerelve Bozay Pál úrtól átvetttem s személyes felügyelet alatt minden ügykezetemet arra fogom fordítani, hogy a t. közönség méltányos kívánalmainak mind jutányos árak, mind pedig csinos kiállítás tekintetében megfeleljék. — Mit ér azonban minden jó akarat és íparkodás, ha törekvésemet simint „ördög barlangja.” Az egész hegyészen ama kevés ember előtt, a ki ismeri, elátkozott helynek tar.atik, d. t. közl kilencz emb. örf. szüta név csak, s e több mint képzelmék, talán alig 20 év lefolyása alatt, a róla keringő történetek is elhunak a semmisségbe.

„Megvesztettek valakit,” monia Margit nem advan fel a világt, a romok pornak is van csak ara, mint bármely más embernek.

Beszületének van, de babonájának nincs személyes megfigyözödm. t. rca.

Margit elhaltótt par perczig, de batorságát meg nem vesztie el.

„Mond csak papa, oda találna te még egyszer?”

Azt hiszem igen, mert e kirándulás minden jelle, minden körülmény élenben bevesedék emlékeztetembe. Egy tölgytát meg is jégveztem közel zotara helyhez. Három keresztet mészelttem tollkészemmel kérgebe, a legszöb tölgyfa volt, melyet ételemben láttam, törzse mint egy oszlop s lombja mint egy zöld mezezet. A fától gaza draculni alig száz ölynyire felsök, de az ember ott alhat mellette s mégsem gyanítja, hogy ott van, annyira el van rejtve.

„Akkor papa a te tájékozódás elég lesz ahhoz, hogy e helyet megtaláljuk.”

A beteg fájalmas kaczabán tört ki. „Ob ahetertan tapasztalatlan! És szig igazodni el amaz utnökkül vad, lerihatatlan rengetegben, hol millió számmal áll a tölgyfa s mind egyik tökeletes képmása annak? Nem Margit terve kivihetetlen!”

„Ez a gaura dracul ai még is meg kell találnunk! kiállta Margit him kezével az asztala támaszkövére. „Feltemtem magamban s meg kell találnunk.”

Adalbert kaczagott s meglepetve tekintett leányára.

„Oh, oh, hidegvérü kisasszony, honnét e rögtönj lelkesező? Mit jelent e szokatlan éreklődés ama teljesen legkise nékkül, erdei fekete úrg irant? Ugy beszélés ma este, mint valamely mesebeli szüz E hegység megbabonázott talán?”

„Oh papa,“ szölt Margit elpirüva „mily bohóság!”

(Folytatás következik.)

ker nem korozása. A siker pedig a t. közönség pártogásától függ. Felkértem tehát a t. közönséget sziveskedjék engem megrendelésével felkeresni, s hiszem hogy ha egyszer megrendelésével szerencsételtet, azontul minden nembeli szükséglettel nálam fogja beszerezni.

Becsés rendelésüköt kérve maradtam kiváló tisztelttel

FARKAS JÁNOS nyomdász.

Külföldiek.

Kérelem. Tisztelettel felhívjuk mindazon előfizetőinket, kik még ez ideig alap előfizetési díjjával hátrálékban vannak, sziveskedjenek azt mielőbb beküldeni.

A kiadóhivatal.

Az uk-csáktörnyai vasút mentén szorgalmasan folynak a mérnöki munkálatok, az ut vonalán mindenütt látszanak a vörös és fehér zászlók jelül hogy a vasuti mérnök nem pihen. Augusztus közepén a földmunkálatok is meg fognak kezdeni.

A Murá aoldota. F. h. 3-an Letenyén a Murából Kalmán Anna 21 éves hajadon özvejnőföldi lakos hullajt fogtak ki. Mostoha anyjának állítása szerint vezetett leany elmeaborsodásban szenvedett, folyton Muraközbe átjár s valószínű, hogy egy ily átjárakalmával esett bele a Murába.

Alsó-Lendva f. h. 28-ára kitűzött országos vásár az ünnepp miatt f. h. 29-én azaz hétfőre fog megtartatni

Prímízia. Kusera Károly väci egyházmegyei papnévöndök f. h. 7-én mutatta be első vérekkül adozzat a zala-egyházi plebania templomban. — a hívők nagyszámu jelenlétében. — A szt. mise után az új adozár áldását osztotta.

Országos vihar. Az egész országból mindenenként rémítően festik a f. h. 14-én dühögött vihar pusztítását, alig van megye az országhban, hol dühögését ne érezték volna. Szt.-Gothárdról jelentik hogy ott a Rába és Lopinus völgyben dühögött a vihar kegyetlenül s Csádkány körül tekvő hat községre többször le ütött a villám és gyújtott, sőt magában Csádkányban is Bathány Zsigmond gróf pajtáját felgyújtá, hol nagyobb mennyiségű gabona égett el. Körönd vidéki levelezőnkől értesülünk, hogy a vihar Köröndben is nagy pusztítást vitt véghez, merre a szem lát mindenütt kidőlt vagy derékban ketté tört fák borították az utat s a dühögő orkán ereje több helyen esüroket, sőt házakat is döntött össze.

Magyar liliputiók. Nova vidékén Barhely községében egyik por családán a természet ily különös életérőzt mutatott fel, mi a maga nemében paratlannak vehető Hat gyermek közül három teljesen kifelett, majdnem magának mondható, nagy kiferő: két fiú és egy leany. 100—108 centnyai terek maradtak s pedig azon életérőssel, hogy náluk a test egészen szép aranyos és sem erőll, sem arcukról a nem olvasható évek száma, ami 25, 28 s 30 közt allnak. A fiuk arca is teljesen eupasz, gyermekded, valamint hangjuk is. Azt hinné az ember, ha beszél velük, hogy 10—12 éves gyermekkel van dolga. Valami német már még mutagatta őket, de az ő züléiket eddig még nem látta sem sikerült.

Kikereszteltek. Molnár (Mondschein) Samu zala-egyházi lakos f. h. 6-án telt át a katolikus vallásra. A keresztapai tiszteit Skublies Imre kir. közegező vallalta el; — a szertartást Balaton József esp. pléb. végezte a káplánok segédletével.

Regény a vasuton. F. h. 9-én a Szombat-helyi pályaudvarba érkezett Ziller Teréz esinos 15 éves bécsei leányka, ki többnyire elpanaszolta, hogy ő jómódú bécsi köcsögyáros leánya, ki bizonyos Breuer nevű utazó ügynök azon állításával eschított el, hogy most veszi, de időközben ki derült, hogy Breuer utam nős, két gyermeké atyja s ezenkívül felekezeti különbég is áll fenn közöttük. Miután a házarcias leányka a selandot váltig

áldozte Bécsben, sőt vitriollal is fenyegette; s neki most üzleti utazás ürügye alatt elmenekült, s neki alapos gyanúja volt, hogy Szombathelyen tartózkodik. A leányka el van látva pénzzel, és azon elhatározást táplálja kelhében, hogy Breuer akart egész Európán keresztül üldözni és kikaparja a szemét Orkag várt a pályaudvarban míg nem egyszer csak megpillantotta a hódító ügnyököt, amin felszállt a N.-Kanizsa tele indítóvonatra. A leányka utána rohant, felszállt Breuer uram kocsijába, a konduktor becsapta az ajtót, s a vonat elrohogott. Az kétségtelen, hogy Breuer ur csunya kezelebbez jutott, a regény folytatását és végét azonban csak nagy-kanizsai lapirtásaink közölhetjük az érdeklők.

A Pénzügyi köztörny 19. száma kövli a Z. Egersegben — Zala megye területére kibíto müködsi körrel — nyomon felállított pénzügyi igazgatóság személyzetének nevsorát, melyet ugyan attonni s lapunkba itkútni — miután az olaszaink legnagyobb részének érdekeit érinti — támaszonak véltük. — 47. Pénzügyigazgatóság, Szabolcs-Zala Egerseg. Müködsi köre kiterjed: Zala varmegye területére. Személyzet: Pénzügyigazgató: Gernya László, pénzügyi tanácsosi csonnel és jelleggel felruházott pénzügyi titkos. Pénzügyigazgató helyettes: Csabikja Gusztáv, pénzügyi titkos. Titkár: Kovács József, János János, János János. Szantogörny Deszö, Kocsuba Lajos, Spur Zsolt, Bercezezy Emil, Csorna Béla, Nyilantörny tisztoke: Trankov Lajos és Kolozsvári Sándor, fogalmazók. Kátaszteri irattartó kezelő irattisztok: Nagy József, Schulck Lajos. Számvizsgáló: Albert György, Szamitstek: Kurisch Szó Pácoszvi Ferencz, Simon Ignácz, Zsibó Sándor, Lukcs Károly, Bertalan Pál, Freudenberg Mayer. Iróadóvezető: Sartory János. Iróadóvezető: Eszt Gusztáv, Mészáros Jenő, Almani végrehajtoók: Giger Jenő, Kicsler Vincze, Perczel Béla, Pasztor Károly.

Igen érdekes, hézagpótló és tanulságos könyv jelent meg a könyvtárban, melynek szerzője: Sósó Mihály premtorei r. nyilvános tanár a kesztelhyi m. kir. gazdasági tanintézetnél. A könyv címe: **Vázlatok a földtan és föld isme köréből.** A munka kalauzál szolgál a földismerethez; szerző feladatává teszi bemutatni főbb vonásaiban a földkérgének alkotó részait, azon sziklákatok leírását, melyekből idők folytan a földtalaj képződött, de a melyek merev alkotása meg mindig nagy tömegekben jönnek elő és mind a földrajz, a földművelésügyi ipari eszköz nyerneki alkalmazásokhoz. Szerző eszméit különösen a késülő gazdák kezébe adott tankönyvet, melyből könnyű után megükvére a földtan ismeretek legfontosabbjait. A mu értéket emel 58, a szöveg közt nyomtat abru, melyek kiegészítik a rövidesev öszve tett leírásokat. Ára 1 ft. Kapható Kesztelhyen, Mérei I. könyvkereskedésben.

Ismét új egy forintosok. A folyó h. 13-án forgalomba hozott egy forintos állományjegyek helyébe már újjakon dolgoznak; mert az előbbieket — izléstelen és hiányos kiállításuktól eltérítve — oly rossz festékek vannak nyomva; hogy nedves kézzel le lehet törülni az egész nyomtatást róluik. — Ha a legújabbak, melyeken most dolgoznak, készen lesznek, a 13-án forgalomba hozottakkal újból bevonnák.

Alapos mentseg. Folyó h. 3-án este 7 óra tájban Varga David jánosfalvi bíró az ottani hárbán töltött kétésovu ügyfeverével és sötétebarna szímu kutyájával vadászaton érettek, ki mindön a járórt megpillantta, megijedtt s a közel levő vasútag tölgyfa alá menekült. — Latá azonban, hogy a járórt ő is észrevette s az irant is már feljéje veszt; legjobban találta a fa mögöl előbújni. A járór midőn azonal kérdőre vonta, hogy mit keres itt, a bíró nagy zavar- és ijedség közepette azt válaszolta, hogy borjúja szabadulni k s azt keresi; kutyát azért visz magával, hogy a borjut felkeresse, puskát pedig azért, hogy a borjut vele kövöl. Mivel azonban kiunt, hogy borjúja a haz körül legelésre s valószínű, hogy ő — vadászjegy nélkül, tiltott időben és területen — nyúlakra vadászott, nevezett bíró a murauszombati szolgabírónak lett feljelentve.

Tilos a város kereset. Minthogy a város keresetét a bírónak az uton üggyel jogtalanul használnák, a belügyminiszter legújabbán egy rendeletet adott ki, mely a város kereset-egyetlen fvényeinek jogtalan használatát kihagysznk nyilvánítja, mely rendszer korülmények közt a város ke-

reszt-egyesület javára 50 forint napi pénzbírság vagy behajthatóság esetén 5 nap elzárrással, haboru esetén pedig 100 forint terjedő pénzbírság vagy 10 napig való elzárrással büntendő. A város kereszti neve alatt engedély nélkül mulatságokat rendezni ugyan ilyen büntetés terhe alatt tilos.

Milyen legyen az erdőőr? A helyg. miniszter közörendeleben hívta föl a törvényhatóságokat, utasítsák a területükön alkalmazott orvosokat, hogy az erdészeti szolgálati vagy az erdőőrök szak iskolába való felvételért folyamodóknak adandó orvosi bizonyítványok kiállításánál a legnagyobb szigorral járjanak el s a kiálltandó bizonyítványban nemcsak a folyamodók általános egészségi állapotát, hanem minden egyes esetben különösen még azt is igazolják, vajjon az illetők ép, erős, teljesen egészséges, munkához és az időjárás viszonytagyához szokott s edzett testalkatú, különösen pedig jó látó, halló és beszélni képességek bírnak-e?

Vakmerő lopás. Borhidán f. évi július hó 5-ére nem efilem övezgy Hajdúkat Katalin borhidai lakós karára az istállóhoz egy 80 frt értékű koraizóló ellopottat. A gyaru azon ismeretlen egyént terhelik, ki f. hó 4-én Borhidán házir-bázara járván, lókupeznek adta ki magát s több helyen alkudozott is, misnap azonban nyom nélkül eltűnt, amely napon eltűnt a ló is. A lopás gyauja ez okból re irányulván, a nyomozás ez ügyben fogantatva vétetett és sikerült is a tolvajt Dólközöghöz, ahol a községfőnökség által megfellelőztetett — elgony s a Muraszombati kir. járásbírószaknak átadni. A gyanusított terjedelmes válamost tett, kivallotta, hogy át Stang Jozsefnek hívják, 28 éves elbimlt (Stajerhoni) illetőségű s azon feltett szam dékál jött vasuton Gyánafalván at Magyarban, hogy itt levat lojton. Most a börtömben várja méltó büntetését.

Ezreszek beváltása. Az osztrák magyar bank az 1882. évi augusztus 17-éről kelt hirdetményével bevont o. é. 1000 frtos 1858. évi márczius 1-rol kelt bankjegyek most már 1889. évi augusztus 13-ig fogják a bank bécsi és budapesti két főintézetnél kicserélésre elfogadtatni. A főktelepeknél az ily jegyek beváltása külön kérelemnek csak az osztrák magyar bank főtanácsának engedélyével fog eszközöztetni. 1889. évi augusztus 31-én tul az 1858. évi márczius 1-jéről kelt o. é. 1000 frtos bankjegyek az osztrák magyar bank által sem be nem váltattanak, sem kinem cserélteknek. Tehát a kinek még vannak ilyen ritkaságos „széi.„ azok siessenek a beváltásukkal, mert ku lömben a Herkő-páter sem segít rajtuk, az pedig tudvalegő nagy ur.

Karbalszavott! Lapunk egyik elozo szökeamban emlitsük, hogy Zala-Csany községben hokabur utalg. A hatóság által elrendelt övő s közzel intézkedések közé tartozik a desztillát karbol-savval való fertőtlenítés is, mit a gazdak a körjegyzőtől visznek, egy forró rongy darabot a bélyeg tartanak s a szöke mellébe ökszogatnak, föl homan csenpekint lefolyva a szökebevegő fertőtlenít. Kiss-Laszlo egyes lakos is vitt ilyen fertőtlenítő szert haza, hol a szökeba tette, magped munkája után látott. A bírónak Pinter Jozsefnek 6 éves kis leanya atmint Kiss Laszlohoz, ennek 3 éves Istvan nevu fiát — ki szintén hokaburban szenved, meglatogtati. — A kis lány ruhabezésére a fuivott a carbollal, kiknek követ kezében rövid idő múlva nagy kirok közt meghalt.

A „Mosonymezei Lapok” czimu, eddig magyar es nemzet nyelven szerkesztett hetilap f. 1-ől szünet es magyarra jelenik meg. Öryendünk, miként mas vidéken, ugy ott is haladnak magyarosodás terén

Magyar nyelv a Berei Terziánumban. O Felső elrendelt, miszerint a jövőben a Terziánumban a magyar alapnyelvi helyekre csak oly növendékek lesznek fölyövehtek, kik teljes tökélettséggel bírnak a magyar nyelvet.

A szökés hatalma. Pinkafőrt egy mulattató esetet írnak Ugyanis egy ottani polgár annyira a szokás rabja, hogy min-

dennap este elmegy a sörházba, s addig addig iszák, migem az öregestből hajnal lesz. Ekkor hazamegy dörmgöve, mert tudja, hogy a felesége felkel s hosszú kudjupredikációt esap. Ez a predikáció bántotta emberünket, s feltette lelkében, hogy feleségem es rossz szokásról leszoktatja. A mi nap is hazamenet után a menyecske elkezdte a szokásos lamentációt, mire a férj közbevetőtt felesége beszédének, s kijelentette: na nem hallgat, feljelenti éjcsendhabritásért a csendőrségnek. A csendőrség iránt pedig nagy lévén a jó német nyelv respectusa, az asszony megijedt, s „halgaltot. Emberünk örülvén a eslen. lefeküdt, hogy ő most mily nagyserényen fog aludni, — pedig a büntető nemzis mársarkában volt: sehogy sem tudott elaludni. Hánykódolt jobbra balra, mind háiba, a jótékony álom csak nem akart pilláris eszedkedni. Elkezdte hányni-vetni a dolgot, hát csak kisütötte, hogy miért nem alhatik: mert felesége hallgat, őt pedig mindennap felesége dorgatorjuma altatja el. Nagysokára csak rászájta magát: Anyukom kérek, nem felejtetted el nekem valamit mondani? — Az asszony csak hallgat. — De kérlek, édes mamka, kezd el hát már. — Mely es-mé. — Édes — Zuckergoscherls — kézd ujra, látod, hogy nem tudok elaludni predikáció nélkül, ne télj, nem jelent-lek fel. — Es az asszony rákezdet, emberünk pedig nyugodtan fordult a fal felé, és elaludt. A szokás hatalma nagy!

A Zona rendszer elteleltetése. A magyar államvasutak igazgatósága alábbiak közlése iránt keresett meg minket: F. é. augusztus hó 1-én a m. kir. államvasutak vonalán ide érve az állomásított magyar nyugati vasút magyar vonalrészt, továbbá az állami kezelésbe vett budapesti-pécsi vasutat is, a személyek, podgyász és a podgyász gyuanat továbbítókat kutyák szállítására új díj-szabás lépélebe, mely által a fentemeltit vasutakon jelenleg érvényes személydíjszabások a hozza tartozó díjszabás helyett a következők együttesen kívül helyetnek. Ezen új díjszabás, melynek tartalma már több ízben ismertetett — július hó 15-étől kezdve a m. kir. államvasutak díjszabási osztályában kapható és az említett vasút összes állomásai valamint valamennyi menetjegy irada után megrendelhető. Ezen új személydíjszabás eltebe léptetésé napjától kezdve hatályon kívül helyetnek a menettérty jegyek, a nagyobb városok és azok környéke közti forgalomban fennálló 20 drbj jegyet tartalmazó jegyzeteket, a már összeállított magyar körutazási jegyek és végre a m. é. majus hó 15-ét érvényes furdóidjászatok s annak f. é. majus hó 15-ét érvényes I. postéka Megjegyzetiek egyttal, hogy a m. kir. államvasutak vonalán temtelmett napól kezdve az új személydíjszabás telelének megfelelően az általános körutazási jegyek is változni fognak. Figyelmeztetjük ez alkából a t. utazó közsögség, hogy a f. é. augusztus hó 1-je előtt már váltott s csak az oda utazásra használt menettérty furdó évadjegyek és körutazási jegyek a kiadásukor érvényben álló határozományok változtatlan fentartásával a visszautazásra a fenti határidőn tul is érvényesek fognak maradni, olyképen azonban, hogy amennyiben ezen jegyek ára és az augusztus 1-én eltebe léptendő körutazási jegyek árának közötti különbség különböztek mutatkoznak, ezen különbségek megfog — illetve visszatérítésé sem az utazót sem a vasutost nem lesz követehtek. Vége meg megjegyzetük, hogy a f. é. végéj érvényes vasuti er tekjegyzeteket alapon az augusztus hó 1-ől a tavolsági forgalomban eltebe lépő új jegyek is lesznek válthatók; továbbá hogy a 20 drb-ól álló jegyzetük és éves bérlety jegyek az érvényességi időtartamukon belül használhatók. Budapest, 1889. július hóban. Az igazgatóság.

Orgonaszentesítés. A peresőti r. kath. plebana híveinek aldozatokészése folytan egybegyűlt és biztosított adományokból orgonát építettek a fára-templomban. — Mit vasnaponvöl a felszentesíté ügyében, melyk Kalkovics Vendel es kanonok es presbiterpálosok 36 főrú ruhába öltözött, koszorúval díszített leányka és na szaxszamó hűs körében körmenet tartava, vonult a templomba, a hol Nyomatot Alsó-Lendván, Farkas János gyoraszóttán.

linnepsie szertartások mellett ó nagysága az orgonát felszentelte. Örvendek a hívek, hogy végre valahára az orgona felszentelt háttal lett, deszterék az Úr. Barsók ott a határszélre mar az egyházban is zengene a magyar nyelv és magyar egyházi ének

Elfogott templombaró. A jáki templomba a mult év szept. 4-dikén behatoltak es több nagy érdekű arany es ezüst tárgyat ellopáltak. E rablat tettesét Ploebberger Jozsef ausztriai progetani születésű 26 éves gyári munkás személyben a napokban a bpesti rendőrség letartoztatta. A rablól azt mondja, hogy az ablakon át mászott be a templomba és a loport tárgyak felét melynek összes értéke 1500 forint lehetett, az utony pótom arany elalta, a tárgyak felét pedig meglővén elcsin erdőben elalta. Ezeket a tárgyakat 14 nappal eglőtt kiásta es behozta a fővárosba, hogy ott érdekesítse, de rajta vesztett, mer elfogták, a rendőrség előtt azonban gyanusnak telt fel, hogy az elrabolt tárgyaknak éppen a fele volt a rablónál; ebből ugyanis azt következtetik, hogy bűntárs volt, a kivel megosztott. Ploebberger azt állítja, hogy egyedül rabolta ki a templomban.

A Barmontenyestés jövedelmesezést nem sem bizonyítani jobban, mint az, hogy a magyar kormány külon kioskait besajót, több rendelkezése egy püspök-ladányi zenyésítőnek és kereskedőnek, a ki szerződésleg kötelezte magát, hogy évenként legalább 50,000 frt szállítási díjat fog fizetni s évenként legalább 30,000 frt arat szállító kosarat fog üthön készíttetni.

Szer az állatok felfuadósa ellen. Vegyük 2—3 fej foghajmat, vágjuk apróra s főzzük meg 1 liter tejben, a tejet öntsük át más edénybe, takarjuk be deszkával, s hagyjuk az istállóban állni. Minél tovább áll, savanyú erjedésénél fogva annál hatásosabb. — A felfuadott marhának egynegyed vagy fél literet adunk be belele egyszerre negyed vagy félóránként

240. tlv. 880.

Ujabb árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvái kir. járásbírósi mint teleknyóvi hatóság közhírte teszi, hogy a m. kir. állam kincstár végrehajtónak Farkas János m. kir. Horvát Ezerfordult lakos végrehajtsi szövedő elemi 4 frt 95 kr. és 8 frt 105 kr. költésgy iránti végrehajtsi árgeben az alsó-lendvái kir. járásbírósi megfellelőztetés által, az alsó-lendvái kir. járásbírósi Horvát Ezerfordult lakos Farkas János m. kir. Horvát Ezerfordult lakos által f. l. 1-10 ször. által foglalt s az adó alapján 923 frta becsült, és 2. ször. a foglalt s az adó alapján 114 frta becsült ingatlanokra az évenként 923 frtos évenkénti adó megfizetésére köteleztetett árban elrendelt, és hogy a fennbő megfellelőztint az 1889. évi augusztus hó 3-ik napján délelőtti 10 órakor Tornaótföldi községben a községi bíró házában megtartandó árverésen keresztül a megajlottit kikéltást árban is el adatni fognak.

Árverési szándékot tartoznak az ingatlan becserának 109¹/₂ ször vagyis 32 frt 30 kr, 11 frt 10 kr készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 82. §-ában jelölt árforalmán számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-§-ában kijelölt óvadékek elterelésére a kikéltőt köteleztetett, avagy az 1881. LX. tcz. 97. §-a értelmében a tulajdonosok a bíróságot értesítve elhelyezéséről kiéltést szabályozó elismerényt el szökeztatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi január hó 30. napján. Az alsó-lendvái kir. járásbírósi mint teleknyóvi hatóság.

SZIRJAY RÉKA kir. aljbíró.

246. 880.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kikéltőt végrehajtsi az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezennél közhírte teszi, hogy az alsó-lendvái kir. járásbírósi mint teleknyóvi hatóság által Alsó-Lendvái takarékpénztár Jarkovics Jarkovics Ferencz, Zalki István es Cserics Márton szövedő elemi 1000 frtos költésgy iránti végrehajtsi árgeben az alsó-lendvái kir. járásbírósi megfellelőztetés által, az alsó-lendvái kir. járásbírósi Horvát Ezerfordult lakos Farkas János m. kir. Horvát Ezerfordult lakos által f. l. 1-10 ször. által foglalt s az adó alapján 923 frta becsült, és 2. ször. a foglalt s az adó alapján 114 frta becsült ingatlanokra az évenként 923 frtos évenkénti adó megfizetésére köteleztetett árban elrendelt, és hogy a fennbő megfellelőztint az 1889. évi augusztus hó 3-ik napján délelőtti 10 órakor Tornaótföldi községben a községi bíró házában megtartandó árverésen keresztül a megajlottit kikéltást árban is el adatni fognak.

Mely árverésnek a 3269¹/₂ ször. 39 sz. kikéltés rendeltetése folytan a helyszínen vagyis Szentencsénen fent nevezeték lapján a 1889. évi július hó 31-én, június 31. és 10 óra határidővel kikéltőt és ahhoz a veáni szándékot ezennél megijeztetéssé hivatauk meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. tcz. 82. §-a értelmében a legfőbb árverők becsaron állni es eladatni fognak.

Az árverésrendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. tcz. 108 §-ában megajlottit feltételek szerinti fizetésű. — A tulajdonosok a bíróságot értesítve elhelyezéséről kiéltést szabályozó elismerényt el szökeztatni.

Kelt Alsó-Lendván, 1889. évi július hó 15. napján. VRETSITS ELEK kir. bíró.